F08 - repetition av F5-F7

Programmeringsteknik med C och Matlab, 7,5 hp

Niclas Börlin niclas.borlin@cs.umu.se

Datavetenskap, Umeå universitet

2023-10-10 Tis

Niclas Börlin — 5DV157, PCM

 ${\sf F00--Kursintroduktion}$

1 / 20

Påminnelse

- Fönstret för att anmäla sig till tentamen stänger i dag
- ► Instruktioner finns på https://www.umu.se/student/mina-studier/tentamen/digital-salstentamen/
- Om ni har fått beslut om pedagiskt stöd, t.ex. i form av förlängd skrivtid
 - Skriv mail till niclas.borlin@cs.umu.se och studexp@cs.umu.se
 - ► Bifoga beslutet i en pdf-fil

Niclas Börlin — 5DV157, PCM

F00 — Kursintroduktion

2 / 20

Obligatorisk uppgift 2

- Inlämning
- Uppgiften
- Strukturerad problemlösning

Exempel (igen)

- ➤ Simulera 10000 kast med två tärningar och räkna hur ofta vi får respektive kombination av tärningar, spara resultatet i en tvådimensionell array och skriv ut resultatet när det är klart (se nedan)
- ► Algoritm:
 - ► Initiera arrayens element till 0
 - ▶ Upprepa 10000 gånger
 - ► Slå två tärningar
 - Öka värdet på arrayelementet som ges av de två tärningarnas värden med 1
 - ► Skriv ut resultatet

Niclas Börlin — 5DV157, PCM F00 — Kursintroduktion 3 / 20 Niclas Börlin — 5DV157, PCM F00 — Kursintroduktion 4 / 20

Endimensionella arrayer

- ► Har man relaterat data kan man lagra detta i arrayer istället för i enkla variabler
- Arrayerna deklareras och indexeras med hjälp av hakparenteser ([och]) direkt efter variabelnamnet
- Arrayerna har en fix längd n och indexeras från 0, dvs. 0, 1, ..., n−1

```
int x0;
int x1;
int x2;
x0 = 2;
x1 = 1;
x2 = x0;
```

```
int x[3];
x[0] = 2;
x[1] = 1;
x[2] = x[0];
```

Niclas Börlin - 5DV157, PCM

F00 — Kursintroduktion

5 / 20

Funktioner i C

- ► En funktion i C är ett stycke kod som
 - har ett namn
 - ► tar ett specifikt antal parametrar (>=0), var och en av en specificerad typ
 - ▶ "gör något"
 - returnerar inget eller ett värde av en specifik typ
- **Exempel**:

```
int add(int n, int m)
{
    int result;
    result = n + m;
    return result;
}
```

Endimensionella vektorer

► Vektorer kan liksom enkla variabler *initieras* med värden vid deklarationen

```
int x0 = 2;
int x1 = 1;
int x2 = 4;
```

```
int x[3] = {2, 1, 4};
```

► Om listan med initieringsvärden är kortare än vektorn, initieras resterande element till 0

```
// set first element of i to 1, the rest to 0
int x[100] = {1,0};
// zero all elements in y
int y[100] = {0};
```

Niclas Börlin - 5DV157, PCM

F00 — Kursintroduktion

6 / 20

Funktionsdeklarationer

- ► En funktion ska deklareras innan den används
- ► Kallas också funktionsprototyp
- ► En funktionsprototyp berättar för kompilatorn
 - antalet argument
 - ▶ vilken typ argumenten har
 - vilken typ av värde (om något) som funktionen returnerar
- ► Exempel: Deklarationen

```
double sqrt(double);
```

berättar för kompilatorn att sqrt är en funktion som tar en double som argument och att den returnerar ett värde av typen double

Niclas Börlin — 5DV157, PCM F00 — Kursintroduktion 7 / 20 Niclas Börlin — 5DV157, PCM F00 — Kursintroduktion 8 / 20

Funktionsprototyper

- ► Identifierare som anges i parameterlistan i en funktionsprototyp påverkar inte deklarationen utan är enbart av dokumentationssyfte
- ▶ Bägge nedanstående deklarationer (prototyper) är korrekta
 - ► Den första är mer informativ

```
void print_time(int hour, int min);
```

```
void print_time(int, int);
```

Niclas Börlin - 5DV157, PCM

F00 — Kursintroduktion

9 / 20

Parametrar

- ▶ Vi definierar de formella parametrarna till en funktion
- ► De parametrar som skickas till funktionen vid anrop kallas aktuella parametrar (argument)
- ▶ De aktuella parametrarna kan utgöras av uttryck
- Uttrycket evalueras i så fall innan anropet sker
- Vilken aktuell parameter som knyts till vilken formell parameter styrs enbart av ordningen i anropet och deklarationen

Funktionsanrop

- ▶ Programmet börjar alltid med ett anrop till main()
- När en funktion anropas, ges kontroll till den funktionen
- ► Efter att funktionen är klar med sitt jobb, ges kontrollen tillbaka till den anropande funktionen
- Kompilatorn kontrollerar att typerna på argumenten är kompatibla
- ► Argumenten skickas enligt *call-by-value*
 - ▶ Detta betyder att varje argument evalueras och värdet av argumentet skickas till funktionen
- ► Värdena lagras i motsvarande lokala variabel
- Alltså, om en variabel skickas till en funktion så ändras inte värdet på variabeln i den anropande miljön

Niclas Börlin - 5DV157, PCM

F00 — Kursintroduktion

10 / 20

Pekare, lite repetition...

- ▶ Varje variabel i ett program har en unik *minnesadress*
- ▶ Med pekare kan man referera och manipulera minnesadresser
- ▶ Värdet i en *pekarvariabel* är minnesadressen till en variabel
- ▶ Om vi har en variabel v så anger &v minnesadressen till v
- ▶ Deklarationer av pekarvariabler g\u00f6rs med en * f\u00f6re variabelnamnet

```
int *ip;
char *cp;
double *dp;
```

Niclas Börlin — 5DV157, PCM F00 — Kursintroduktion 11 / 20 Niclas Börlin — 5DV157, PCM F00 — Kursintroduktion 12 / 20

Pekare

- ▶ Bland de tillåtna adresserna att *referera* till finns alltid adressen 0
- ► Adressen 0 har i C ett speciellt namn, nämligen NULL
- Adressen NULL används som signalvärde hos pekare då inga variabler kan ha den adressen, d.v.s. &v kan aldrig returnera 0 (NULL)
- ▶ Några exempel på tilldelning av pekare kan vara:

```
int i;
int *p = NULL;
p = &i;
```

Niclas Börlin — 5DV157, PCM

F00 — Kursintroduktion

13 / 20

Pekare och minnet

- Pekaren håller alltså reda på i vilken byte ett värde "börjar"
- ► Exempel:

```
char c = 'a';

short int s = 450;

int i = 6;

int *p = &i;
```

Pekare

Niclas Börlin — 5DV157, PCM

F00 — Kursintroduktion

14 / 20

Pekare

- ▶ Man kan referera värdet på variabler med hjälp av pekare
- Om p är en pekare som pekar på b:s minnesadress, ger *p värdet av b
 - ► Man säger att pekaren derefereras
- **Exempel**:

```
int b = 3;
int *p = &b; // Initialize p to the address of b
printf(" b: %d\n p: %p\n*p: %d\n", b, p, *p);
```

Ger utskriften:

```
b: 3
p: effffbac // printed in hexadecimal form
*p: 3
```

Pekare

► Koden

```
int a = 1;
int *p = &a;

printf(" a = %d *p = %d\n\n", a, *p);

*p = 2; // equivalent to a = 2
printf("a = %d *p = %d\n\n", a, *p);

a = 3; // ekvivalent to *p = 3
printf(" a = %d *p = %d\n", a, *p);

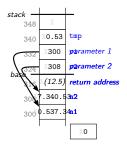
ger utskriften:
a = 1 *p = 1
a = 2 *p = 2
a = 3 *p = 3
Niclas Börlin — 5DV157, PCM

FOO — Kursintroduktion

17 / 20
```

Returnera värden via parametrar

```
_ code/swap.c .
      #include <stdio.h>
      void swap(double *v1, double *v2)
          double tmp;
          tmp = *v1;
          *v1 = *v2:
          *v2 = tmp;
     int main(void)
9
10
          double n1 = 0.53, n2 = 7.34;
11
          swap(&n1, &n2);
12
          printf("n1 = \frac{4.2f}{n2} = \frac{4.2f}{n}", n1, n2);
13
          return 0:
14
15
```


Resultat från funktioner

- ▶ Via return
 - ► Enkla funktioner med ett resultat, ex.
 - fabs(y);
- ▶ Via parameterar
 - Om vi vill ha ut flera resultat från en funktion
 - ► Ex: void swap(double *v1, double *v2)
- ► Ofta används returvärdet som en signal om allt gick som det skulle eller inte om resultat returneras via parametrar
 - Ex: scanf();

Niclas Börlin — 5DV157, PCM

 ${\sf F00--Kursintroduktion}$

18 / 20

Ett exempel

- ► Skriv ett program som
 - ► Skapar en 2-dimensionell array
 - Nollställer arrayen
 - Fyller arrayen med slumptal mellan min och max
 - Skriver ut arrayen
 - ► Beräknar medelvärdet för alla tal i arrayen
 - ► Summerar alla positiva och alla negativa tal, samt räknar antalet positiva och negativa tal
 - Skriver ut resultatet

Niclas Börlin — 5DV157, PCM F00 — Kursintroduktion 19 / 20 Niclas Börlin — 5DV157, PCM F00 — Kursintroduktion 20 / 20